

herfst

Langzaam is de nazomer overgegaan,
in een nog milde herfst.
terwijl het nu waait en giet, wolken zwaar beladen over
de einder vluchten en ik,
met de hark het grasveld van bladeren ontdoe,
blijft een blad, als hart van de herfst, voor mij,
het midden van dit stormachtige seizoen duiden.

In tuin en straat waait het haast verlopen kruid en
vaag verschoten blad,
tegen en in elkaar op.
Ik knip,
een plaatje van dat ene blad,
want zelfs in de dood,
is schoonheid aanwezig.

met de kleur van
tijd, die verschuift;
afscheid nemen van wat was en
toch genieten van wat blijft.

7-10-2020

MM